

5-2-33

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ — ΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Κυριακή 5 Φεβρουαρίου 1933, ὥραν 11 π.μ. ἀκριβῶς

ΠΕΜΠΤΗ ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893 - 1933

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΦΙΛ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΣΟΛΙΣΤ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΡΑΓΚΑΒΗ

Πιάνο

Τιμή ἀναλυτικοῦ προγράμματος Δρ. 5.

Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συναυλίας ἡ εἴσοδος ἐπιτρέπεται
μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ,, Α. Ε.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Λυndonασμὸς ἐγγραφῆς

πρὸς ἀπόκλισην καὶ ἄμεσον παραλαβὴν τῶν κἀλωδι ἔργων (77 τόμων):

1) ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

12 Τόμοι δευμάτινοι . . . . . Τιμή

Δρχ.

6000

Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ:

2) ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1930
[ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΤΗ (1932), ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ]

8 Τόμοι δευμάτινοι . . . . . >

1500

3) ΤΡΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ (εἰς 4 δευματίνους τόμους)

ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΣΩΩΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΚΑΙ

4) ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΤΟΜΟΙ (πανόδετοι, ηἰξημένοι εἰς 52)

«ΓΡΑΜΜΑΤΑ-
ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ-
ΤΕΧΝΑΙ»

56 Τόμοι . . . . . >

3000

10.500

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ (κατ' ἐκλογὴν):

α) Τοῖς μετρητοῖς:

Τρέχουσα τιμή . . . . . Δρχ. 10.500

*Ἰδιαιτέρα ἔκπτωσης . . . . . > 2.500

*Ἦτοι,

καταβάλλονται μόνον . . . Δρχ. 8.000

β) Ἐπὶ πιστώσει:

Τρέχουσα τιμή . . . . . Δρχ. 10.500

Προκαταβολή . . . . . > 1.500

*Υπόλοιπον . . . . . Δρχ. 9.000

(πληρωτέα διὰ 30 τριακονοσφράσμων
τριεγγυημένων μηνιαίων γραμματίων)

Δωρεάν

εἰς τοὺς ἀγγραφόμενους εἰς τὴν ὡς ἄνω σειράν:

ΜΙΚΡΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

*Ἔργον 1000 περίπου σελίδων, πλουσιῶς εἰκονογραφημένον, μετρίου σχήματος
καὶ ἀριστουργηματικῆς ἐμφανισέως

(Ζητήσατε καὶ εἰδικὴν ἐγκύκλιον δι' ἕκαστον ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔργων)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. *Le Roi d'Ys*, εισαγωγή . . . . . ED. LALO
 υπό τῆς δρχήστρας

2. *Συμφωνία τοῦ «Νέου Κόσμου»* . . . . . ANT. DVORÁK^v
  - I. Allegro. Allegro molto
  - II. Largo
  - III. Scherzo. Molto vivace
  - IV. Allegro con fuoco
 υπό τῆς δρχήστρας

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. *Κοντσέρτο* ἀρ. 1 εἰς Μι βῆφ. . . . . FR. LISZT
 Ἡ Δίς Πηνελόπη Ραγκαθῆ καὶ ἡ δρχήστρα

4. *Τρία συμφωνικά ἀποσπάσματα* . . . . . H. BERLIOZ
 ἐκ τῆς «Καταδίκης τοῦ Φάουστ»
  - I. Ballet des Sylphes
  - II. Menuet des Follets
  - III. Οὐγγρικὸν ἐμβατήριον
 υπό τῆς δρχήστρας

Πιάνο τῆς Συναυλίας : STEINWAY & SONS

Ἀντιπρόσωπος : Ε. Τσαμουρτζῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΤΕΡΝΗ ΕΝΩΣΙΣ
 HELLAS SOCIETY

ΔΩΡΕΑ

Aggeliki Stroux.....

ED. LALO

Le Roi d' Ys

Τὸ μελόδραμα «Le Roi d' Ys» παρεστάθη διὰ πρώτην φοράν, στὴν Ὀπερὰ Κομικ τῶν Παρισίων τὸ 1882. Ἡ εἰσαγωγή τοῦ ἔργου ἀποτελεῖ τόσον διὰ τὴν ἔξοχον ἀνάπτυξιν ὅσον καὶ διὰ τὴν λαμπρὰν ἐνορχήστρωσιν, συμφωνικὸν ποίημα μεγάλης ἀξίας.

Εἶνε συνθεθεμένη ἐπάνω στὰ κυριώτερα θέματα τοῦ ἔργου μεταξὺ τῶν ὁποίων ἰδιαιτέραν θέσιν κατέχουν τὸ ἐρωτικὸ τραγοῦδι τῆς Ροζέν, ἡ κατάρες τοῦ Καρνάκ καὶ ἡ ὄργη τῆς Μαργαρίτας, ἡ ὁποία ἐδικουμένη τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ ἔραστοῦ της, ἀνοίγει τὸν ὕδατοφράκτιν ὁ ὁποῖος πλημμυρίζει καὶ καταστρέφει τὴν πόλιν. Μετανοήσασα διὰ τὸ ἐγκλήματ' της, ἀποκαλύπτει αὐτὸ ἡ ἰδία καὶ διὰ τὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν ὄργην τῶν κατοίκων, ῥίπτει στὴν θάλασσαν.

Quand il aura
Reçu sa proie
Le flot vengeur s' apaisera

Ὁ συνθέτης ἐνεπνεύσθη θαυμάσια ἀπὸ τὸν θρύλον αὐτόν. Αἱ σάλπιγγες εἰς τέλος ἤτης εἰσαγωγῆς ἔχουν σπουδαῖον μέρος. Ἡ μακρὰ διάρκεια τοῦ πεντάλ ἐπάνω στὸ λα ὀξύ, καὶ με φθόγγους Ἰλιγγώδους ταχύτητος—εὐφραῖς ἐπινόησις πού θέλει νὰ παραστήσῃ τὴν εἰσροὴν τῶν ὕδατων—εἶνε πολὺ δύσκολος στὴν ἐκτέλεσιν.

Ὁ Ed. Lalo ἐγεννήθη στὴ Λύλλη τὸ 1823 καὶ ἀπέθανεν εἰς Παρισίους τὸ 1892.

A. DVORÁK

Συμφωνία τοῦ «Νέου Κόσμου»

Ὁ Ἀντώνιος Dvorák (1841—1904) ἐγεννήθη καὶ ἀπέθανεν εἰς Πράγαν. Ἐάν ὁ Σμετάνα ἐδημιούργησε τὸ τσεχικὸν μελόδραμα, ὁ Dvorák εἶναι εἰς τὸν τόπον του ὁ θεμελιωτὴς τῆς Συμφωνίας καὶ τῆς

**Τὰ ἀπαραίτητα οικιακά βκεύη
γιὰ κάθε μοντέρνο σπίτι.**

**ΟΛΑ ΜΕ
ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟ**
**ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΕΥΚΟΛΙΑ
ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ**

**ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ · ΣΤΑΔΙΟΥ 4.
(Ζηήσατε τὸ οἰκονομικὸν ἱμοζόγιον T-3)**

μουσικῆς δοματίου. Ἐντὸς τοῦ κλασσικοῦ πλαισίου παρουσίασε νέους μελοδικούς καὶ ρυθμικούς τύπους, ἁρμονίας καὶ μετατροπίας μὲ χαρακτηριστὰ καθαρῶς σλαβικόν. Ἔχει γράφει 5 Συμφωνίας, 3 εἰσαγωγὰς (Εἰς τὴν φύσιν, ἢ Ἄποκρηά, Ὁθέλλος), 5 συμφωνικά ποιήματα (ἢ Ὀνδίνη, ἢ Μάγισσα, τὸ Χρυσοῦν μαστίγιον, τὸ Περιστεράκι, τὸ Ἑρωϊκὸ τραγοῦδι). Εἰς τὸ θέατρον ἔδωκεν ἐπίσης ἀξιοσημείωτα ἔργα: τρία σοβαρὰ μελοδράματα: ὁ Βασιλῆς καὶ Καρβουνιάρης, Dimitri, ὁ Ἰακωβίνος. Κωμικὰ μελοδράματα: οἱ Πεισματάρηδες, ὁ Πονηρὸς Χωρικός. Εἰς τὰ τελευταῖα τὸν δραματικά ἔργα, ὁ Διάβολος καὶ τὸ Λαγωνικό, ἢ Ναϊάς, ἔχει ἐπηρεασθῆ ἀπὸ τὴν σύγχρονον ἐξέλιξιν τῆς μουσικῆς καὶ ἐγκατατέλειψεν, ὅπως καὶ ὁ Βάγνερ, τὸν παλαιὸν τύπον τῆς διαρέσεως τοῦ μελοδράματος εἰς μελωδίας, χορούς, Finales κτλ. Ὁ Dvorák εἶναι συνθέτης κατ' ἐξοχὴν ἐθνικός. Ἔχει μεταχειρισθῆ πλειστάκις δημοτικὰ θέματα διὰ τὴν σύνθεσιν πολλῶν ἔργων του (Σλαβικοὶ χοροί, Ραψωδία, Humoresques κ. τ. λ.). Ἡ ἐπιρροὴ τοῦ Βάγνερ, τοῦ Λιστ καὶ τοῦ Μπράμς, ἀρκετὰ καταφανής, δὲν κατώρθωσε νὰ κατακινήσῃ τὴν ἰσχυράν του προσωπικότητα, τὴν πλήρη χαρᾶς καὶ ἰδεαλισμοῦ. Ἡ Συμφωνία εἰς μί ἑλασ., τοῦ «Νέου Κόσμου» ἐπαίχθη εἰς τὰ Concerts Lamoureux τὸ 1906. Εἶνε σύνθεσις πλήρης διανυγείας, ἐλευθερίας, ἀνεξάρτητος ἀπὸ πάσαν σχολὴν καὶ ἀπὸ οἰονδήποτε σύστημα. Τὸ ἔργον τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῆ μᾶλλον ὡς σειρά δημοτικῶν πρωτοτύπων τραγουδιῶν, τὰ ὁποῖα διασταυροῦνται καὶ πλέκονται μὲ τοὺς περιεργότερους ρυθμούς, παρὰ ὡς Συμφωνία.

Τὸ πρῶτον μέρος ἄρχεται μὲ «Εἰσαγωγὴν» γεμάτην νοσταλγίαν εἰς τὸ τέλος δὲ αὐτῆς εὐρίσκομεν τὸ κύριον θέμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸν πυρῆνα τῆς ὅλης Συμφωνίας. Τὸ πρῶτον αὐτὸ μέρος ἔχει τὸν τύπον *allegro* σονάτας, ἢ δὲ ἀνάπτυξις καὶ ἢ ἐν γένει λογικὴ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν θεμάτων εἶναι τοιαύτη ὥστε ἀδιστακτικῶς νὰ δύναται νὰ καταταχθῆ ἡ Συμφωνία αὐτὴ μεταξὺ τῶν ὀραιότερων τοῦ εἴδους τῆς.

Τὸ δεῦτερον μέρος «Largo» εἶνε γραμμένον εἰς τὸν τύπον *Rondo* τοῦ τρίτου εἴδους καὶ ἄρχεται μὲ ἓν *χορικόν* (choral) τῶν χαλκίνων ὀργάνων. Ἀκολουθεῖ τὸ κύριον θέμα ἐκτελούμενον ἀπὸ τὸ ἀγγλικὸν κέρας: χαρακτηριστῆρος γαληνίου καὶ βαθέως θρησκευτικοῦ.

Τὸ *scherzo* ἔχει τὸν συνήθη τύπον τοῦ εἴδους του εἶνε δὲ τὸ ὀραιότερον ἀπὸ ἀπόψεως χρωμάτων τῆς ὀρχήστρας τῆς ὅλης Συμφωνίας: ἀξιοσημείωτος εἶνε ἢ εἰς τὴν *Coda* τοῦ *scherzo* ταῦτόχρονος χρη-

σιμοποιήσις τῶν τριῶν κυρίων θεμάτων (τοῦ πρώτου μέρους τοῦ δευτέρου καὶ αὐτοῦ τοῦ *scherzo*).

Τὸ *finale* εἶνε γραμμένον εἰς τὸν τύπον τοῦ Μικροῦ *Rondo* (5ου εἴδους), δὲν ἀνευρίσκομεν δὲ εἰς αὐτὸ τὸ σύνθηες *fugato* τὸ ἴσων χαρακτηριστικὸν εἰς ὅλα τὰ *finale* τῶν κλασσικῶν Συμφωνιῶν. Εἰς ἀντιστάθμισμα ἐν τούτοις ἔχομεν μίαν ἀπαράμιλλον ἀντιστατικὴν ἐργασίαν καὶ ὑπέροχον χρησιμοποιήσιν ὅλων τῶν κυριωτέρων θεμάτων, τὰ ὁποῖα πλέκονται καὶ διαλέγονται μεταξὺ των, κατὰ τρόπον πρᾶγματι μεγαλοφυᾶ.

H. BERLIOZ

Καταδίκη τοῦ Φάουστ.

Ἡ «Καταδίκη τοῦ Φάουστ» τοῦ Μπερλιόζ ἐξετελέσθη τὸ πρῶτον τὴν 6 Δεκεμβρίου 1846, τοῦ συνθέτου διευθύνοντος ὀρχήστραν καὶ χορωφδίαν ἐκ 200 προσώπων ἐνῶ τὸν ῥόλον τοῦ *Φάουστ* ἐτραγουδῆσεν ὁ Roger, τὸν τοῦ Μεριστοφελοῦς ὁ Hermann Léon, τὸν τοῦ *Μπράντιερ* ὁ Henri καὶ τὸν τῆς *Μαργαρίτας* ἡ κ. Duflos-Maillard. Τὸ ἔργον ἀπέτυχε καὶ αὐτὴ ἡ κριτικὴ ἐδικάσθη. Καὶ ὅμως ἡ «Καταδίκη τοῦ Φάουστ» εἶναι τὸ ἀριστούργημα τοῦ Μπερλιόζ καὶ σήμερον ἐκ τῶν λαοφιλεστέρων ἔργων διὰ σόλο, χορωφδίαν καὶ ὀρχήστραν. Ἐκ τῶν ὀρειωτέρων σελίδων τῆς «Καταδίκης» εἶναι ὁ χορὸς τῶν Σουλφιδίων, ὁ ὁποῖος ἀναπτύσσεται εἰς ρυθμὸν βίβλις ἐπάνω εἰς τὸ θέμα τῆς κενιστικῆς χορωφδίας «Σὲ λίγο τὰ μάτια σου θὰ κλείσουν». Τὸ «Μενουέττο τῶν στοιχειῶν», τὸ ὁποῖον βασιζέται κυρίως εἰς τοὺς δέξεις ἤχους τῶν πνευστῶν εἶναι ἡ σημαντικωτέρα σελίς τοῦ τρίτου μέρους καὶ λαμβάνει χώραν πρὸ τῆς οἰκίας τῆς ἡρωίδος.

Ὁ Μπερλιόζ ἤκουσε διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Βουδαπέστην τὸ περίφημον *Ὀγγρικὸν Ἐμβατήριον* μὲ τὸ ὁποῖον τελειώνει τὸ πρῶτον μέρος τῆς *Καταδίκης τοῦ Φάουστ*. Κάποιος φίλος (ἴσως ὁ Λιστ), τοῦ εἶχε δανείσει τὴν παραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ Βιέννην ἕνα τόμον λαϊκῶν ὀγγρικῶν τραγουδιῶν. Ὁ Μπερλιόζ ἐξέλεξε τὸ θέμα τοῦ *Ρακόξιν* καὶ τὸ ἐπένδυσε μὲ τὸν ὑπέροχον ἐκεῖνον ὀρχηστρικὸν πλούτον, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸ κομμάτι αὐτὸ περίφημον εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Κατὰ τὴν πρώτην ἐκτέλεσιν, ἐν Πέστη, εἰς τὸ πρῶτον *φορτίσιμον* τῆς ἀρχῆς, «κραυγαὶ καὶ κρότοι ἀνήκουστοι ἔσεισαν τὴν αἴθουσαν» ἢ συγκεντρω-

μένη λύσσα όλων αὐτῶν τῶν θερμοαίμων ψυχῶν, ἐξέσπασε μὲ τρόπον ποῦ μοῦ ἐπροξένησε τρόμον», λέγει αὐτὸς ὁ Μπερλιόζ· «ἀπὸ τοῦ μοιραίου αὐτοῦ μέτρου ἐδέησε ν' ἀποχαιρετήσω τὸ τέλος τοῦ κομματιοῦ μου ἢ θύελλα τῆς ὀρχήστρας ἢ το ἀδύνατον νὰ παλαίωῃ μὲ τὴν ἐκρηξίν τοῦ ἡφαιστείου αὐτοῦ ποῦ τίποτε δὲν εἰμποροῦσε νὰ σταματήσῃ. Ἀναγκάστηκά νὰ τὸ ἐπαναλάβω τὴν δευτέραν φορὰν πάλιν, μόλις συνειρατεῖτο τὸ ἄκρατῆριον, καὶ στὸ τέλος ἐσκέπασε μὲ τὰ χειροκροτήματα τὴν ὀρχήστραν χωρὶς νὰ περιμένῃ τὴν τελικὴν *coda*».

Οἱ Οὐγγροὶ ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν συνθέτην νὰ τοὺς ἀφιερῶσιν τὸ **Ἐμβατήριον τοῦ Ρακότς**, πρῶγμα ποῦ ἔκαμεν ὁ Μπερλιόζ ἀποστείλας εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὸ Μπρέσλαου, ὅπου εὐρίσκετο, ἐν ἀντίγραφον τοῦ περιφήμου ἐμβατηρίου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὰ προγράμματα τῶν **Συναυλιῶν τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν** γίνονται δεκταὶ πρὸς καταχώρησιν διαφημίσεις. Διὰ τοὺς ὅρους καὶ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς, τηλέφ. 25-351) καθημερινῶς 9-12 π.μ. καὶ 4-8 μ.μ.

Τὰ προγράμματα τῶν **Συναυλιῶν τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν** ἐκτυποῦνται ἐπὶ χάρτου τῆς

ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ «Ε. Γ. Λ.»